

прокуроръ. а пъкъ ако е било рапортирано за провешествието на горното началство, то донася за казаното и на това началство“.

Въ чл. 432 е казано: „Когато военния началникъ не се съгласи съ мнѣнието на военния прокуроръ, то се съблюдаватъ слѣдующитѣ правила:

1) Ако военния началникъ намѣри, че обвиняемия трѣбва да се прѣдаде на Военния съдъ, то военния прокуроръ е обязанъ да внесе дѣлото съ обвинителенъ актъ въ воененъ съдъ;

2) Ако военния прокуроръ намира, че по откритиѣ обстоятелства на дѣлото, обвиняемия трѣбва да се прѣдаде на военния съдъ, а военния началникъ признае, че той не трѣбва да се прѣдаде на тоя съдъ, то тогава се постѣпя така:

а) Въ случай на несъгласие между полковия командиръ и военния прокуроръ, прѣдварителното дирение се прѣдставлява отъ първия на бригадния командиръ и, ако той се съгласи съ мнѣнието на военния прокуроръ, обвиняемия се прѣдава на военния съдъ, а въ случай несъгласие и на бригадния командиръ, послѣдния прѣдставлява дѣлото на Военный Министръ;

б) Военный Министръ, като поиска мнѣнието на Главния Воененъ Прокуроръ, или разрѣшава възникналата прѣвария по взаимното съгласие съ послѣдния, или пъкъ прави распорѣждане да се внесе дѣлото за разрѣшение въ Главния Военно-Кассационенъ Съдъ“.

Въ чл. 433 е казано: „Въ случаитѣ, когато обвиняемия се прѣдава на военния съдъ, както по взаимното съгласие на военния прокуроръ съ военния началникъ, така и на основание п. 1 отъ прѣдидущата статья, прѣдварителното дирение, заедно съ прѣписа отъ приказа за прѣдаване обвиняемия на военния съдъ, се връща незабавно на военния прокуроръ за съставяние обвинителенъ актъ. При което, въ първия случай, военния началникъ, може да укаже още на нѣкои допълнения къмъ заключението на прокурора, а въ послѣдния — трѣбва да изложи основанията за прѣдаване виновния на военния съдъ и да посочи по възможностъ на ония лица, които трѣбва да се извикатъ въ качество на свидѣтели“.

Отъ това се разбира, че прокурорътъ служи само като передаточна инстанция, защото безъ разрѣшението на военный началникъ, той не може да направи нищо. и защото, ако той би могълъ да върши нѣщо, щѣше да се разбира, че той може